

Hola Lluís:

Suposem que ja deus saber que som els alumnes de 2n d'ESO, els teus alumnes de 1r de l'any passat.

Primerament, volem dir-te que et trobem molt a faltar: les teves classes el teu teclat, els teus dictats rítmics. Fins i tot, algunes vegades ens posem a picar amb el bolígraf a la taula. Però, en sobretot, et trobem a faltar a tu.

Aquesta carta, la fem per destinar-la a la revista Traca, som els alumnes de 2n que la fem cada any. Volem saber a quin institut estàs, com es porten els teus nous alumnes, etc.

Ens agradaria que ens responguessis ben aviat.

Anna Mateo Mérida

Alumnes de 3r d'ESO comenten les seves impressions després d'haver treballat la Guerra Civil a partir de la lectura de Silenci al cor de Jaume Cella i d'haver-ne parlat amb els seus avis.

El treball ha estat interessant, perquè hem estat distretes satisfactòriament, l'oncle-avi de la Carla ens va explicar tot el que recordava. Ens ha impactat tot el que feien les mares, pels fills, perquè no se'ls emportessin a la guerra.

Algunes coses tenen força semblança amb la lectura del llibre Silenci al Cor, perquè també explica la infància d'un noi que pateix la Guerra Civil. I ens sembla una cosa increïble, que en l'actualitat encara hi hagi guerres i que la gent no n'hagi après, de les que hi ha hagut.

Mireia Orellana, Carla Casermeiro i Mar Jovanet

Eren temps de molt de patiment, i podia haver estat evitat, perquè van morir persones innocents i injustament. Es van destrossar moltes famílies. Els personatges del llibre Silenci al cor i la nostra entrevistada tenen quelcom en comú: tots dos tenen un familiar que va anar a la Guerra i un altre que va morir. Van patir fam.

Paula Ramírez, Judith Reina i Naima Renart

Aquest treball fa que ens adonem que la vida no ha sigut sempre com ara la coneixem, sinó que els nostres avis i àvies ho han passat molt malament, no van tenir ni infància ni adolescència.

Ens hem adonat que la guerra és molt més dura del que ens pensàvem, molta gent d'aquest món hauria de reflexionar sobre el mal que estan causant les guerres encara ara.

La guerra no només es pateix al front, les dones i nens també la pateixen a la seva manera, amoïnats pel que pugui passar als seus fills, germans, marits, pares... I també el que els pugui passar mentre els homes no són a casa: robatoris, que els caigui una bomba a prop...

Siham El Yakoubi i Cristina Gironès